

XLIII.

Forslag til Lov

om

Forældelse af Fordringsrettigheder.

(Fremst i Landstinget den 13de November 1894 af Justitsminister Nellesmann.)

§ 1.

Søgemaal eller anden Forfølgning, hvorunder en Fordringsret skal paatales, maa, for saa vidt andet ikke har særlig Hjemmel i Lov, begyndes inden saadan Frist, som nedenfor bestemmes; udløber Fristen, uden at Fordringen overensstemmende med nedenstaaende Regler er holdt i Kraft, bortfalder Fordringen som forældet.

Forældelsesfristens Udløb medfører ikke Bortfald af Tilbageholdelsesret eller Panteret; modsat Regel gælder dog, hvor kontraktmæssigt Underpant haves i andet Løssøre end registreret Skib eller Part i saadant, medmindre Løssøret er pantsat som Tilbehør til fast Ejendom, saa og hvor Pant, andet end Haandpant, haves for nogen saadan Fordring, som omhandles i § 3 Nr. 2, eller ifølge Skadesløsbrev, der er meddelt for muligt indtrædende Gældsansvar.

Rettighed, der hviler som vedvarende Ejendomsbyrde paa fast Ejendom, bortfalder ikke efter nærværende Lov.

§ 2.

I tyve Aar forældes:

- 1) Fordring paa Bank eller Sparekasse i Anledning af Midler, som deri ere indsatte eller givne i Forvaring; som Bank anses enhver, der ifølge Anmeldelse til Handelsregisteret driver Bankvirksomhed;
- 2) Fordring paa Livrente og lignende Fordring, som bestaar i Ret til med visse Mellemrum at fordre en Ydelse, der ikke er at betragte som Afdrag paa en skuldig Hovedstol.

§ 3.

I tre Aar forældes:

- 1) Fordring, som støttes paa Kontrakt om Salg eller anden Overdragelse af Løssøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom, Brug af fast Ejendom eller Løssøre,